

[Finansministeren.]

Ordførere for den naturligvis lidt forskelligartede, men dog som Helhed ret venlige Modtagelse, de har givet dette store Lovforslag. Det er jo ganske naturligt, at Opfattelserne af en saa vidtgaende Foranstaltning maa variere lidt fra Parti til Parti, og det har da heller ikke undret mig, at der har været nogen Forskel i Synet paa Indgrebets Størrelse, idet nogle vilde have mere og andre helst vilde have mindre.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde i Forbindelse med Grænsen 60 000 Kr. for Formueafgiften, at der kunde sikkert opstilles gode Argumenter baade for en højere og for en lavere Grænse. Det er rigtigt, og det samme gælder i og for sig mange af de andre Bestemmelser i en saadan Lov: der kan gives mere eller mindre gode Argumenter for at gribe stærkere eller svagere ind. Det bliver til syvende og sidst et Skøn, hvor haardt man skal tage fat.

Det ærede Medlem Hr. V. Buhl søgte jo at fremstille det, som om det var en overordentlig stor Forandring, der var sket, siden jeg sad i Professorudvalget og var med til at afgive dette Udvalgs Betænkning om Eengangsskatten. Det ærede Medlem gjorde mig den Ære at betegne mig som Udvalgets drivende Kraft i dette Spørgsmaal. Det er for mig noget nyt, at Folk uden for Udvalget kan vide noget om, hvem der har været de drivende Kræfter; mig bekendt var Udvalgets Forhandlinger hemmelige.

Jeg skal imidlertid om dette Spørgsmaal sige, at Forskellen mellem det foreliggende Lovforslag og de Tanker, Professorudvalget var inde paa, er betydelig mindre, end man skulde tro efter det ærede Medlems Indlæg at dømme. Jeg skal komme ind paa dette ved — med den højtærede Formands Tilladelse — at citere et lille Stykke af Slutningen af Professorudvalgets Betænkning om Eengangsskatten. Det drejer sig om Betænkningens Side 124, den Paragraf, hvori Udvalget konkluderer sine Betragtninger. Der tales her om, at man gaar ind for en Formuestigningsafgift, efter at man har overvejet for og imod, om man skulde vælge en saadan Afgift eller en generel Formueafgift eller en kombineret. Man ender saa med, at man alt i alt foretrækker en Formuestigningsafgift. Jeg skal om lidt komme ind paa, hvorfor man i Ministeriet har anset det for nødvendigt at kombinere denne Formuestigningsafgift med en vis Afgift paa Formuer uanset deres Stigning. Jeg tror i øvrigt, at det ærede Medlem Hr. V. Buhl ikke har noget imod den Forandring, der har fundet Sted. Hvad angaar Provenuet siger Udvalget, at af de 8 Skalaer, man for-

søgsvis har opstillet, gaar man nærmest ind for en enkelt af dem, den, man betegner som Skala Nr. I. Man siger om denne, at det Provenu, der kan ventes, hvis man vælger den, formentlig vil ligge mellem 1,5 og 3 Milliarder Kroner. Disse Tal viser bedre end noget andet, hvor usikre alle Beregninger maatte være paa det Tidspunkt, da Udvalget afgav sin Betænkning. Man kendte da ikke Resultaterne af Formueopgørelsen fra sidste Sommer, det vil sige, man vidste ikke, hvor store Slutformuerne var, man vidste naturligvis slet ikke, hvordan Kombinationen af Basisformuerne og Slutformuerne for de enkelte Borgere vilde blive, og man vidste ikke, hvad der er meget afgørende; hvor store Beløb der som Følge af den ekstraordinære Formueopgørelse vilde komme ind i efterbetalte Skatter og Skattebøder.

Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremhæve her i Tinget, maa der naturligvis være en Sammenhæng imellem de Beløb, der inddrages gennem Skattebøder og Efterbetalinger, og de Beløb, der inddrages gennem Eengangsskatten. Det er klart, at hvis man gennem Skattebøder og Efterbetalinger, og jeg kunde tilføje Værnemagerpenge o. lign. inddrager en betydelig Del af de ledige Penge, ja, saa maa den Del, der inddrages gennem Eengangsskatten, naturligvis være noget mindre, end den ellers skulde være. Denne Tanke har heller ikke været fremmed for Udvalget, hvilket fremgaar af de følgende Bemærkninger i Betænkningen Side 124. Der staar her bl. a.:

„Da Provenuet i høj Grad afhænger af, hvor store hidtil skjulte Formuebeløb der afsløres ved den ekstraordinære Formuekontrol, og hvor stærkt Ejendoms skyldværdierne forhøjes, kan dets Størrelse ifølge Sagens Natur ikke nøjagtigt beregnes paa det nærværende Tidspunkt, hvor Selvangivelserne pr. 23. Juli 1945 endnu ikke er indgaaet og den nye Vurdering af fast Ejendom ikke paabegyndt. Selv om Lovforslaget om en Formuestigningsafgift som foran anbefalet fremsættes i nær Fremtid, maa man imidlertid gaa ud fra, at det forinden Lovens Vedtagelse vil være muligt ved Stikprøver at skaffe sig et mere sikkert Indtryk af, paa hvilket Niveau Slutformuerne vil komme til at ligge.“

— man er altsaa klar over, at der er denne Sammenhæng —

„og disse Oplysninger kan da tages i Betragtning ved Afgiftens endelige Udformning. Saafremt de samlede Slutformuer synes at blive saa store, at der